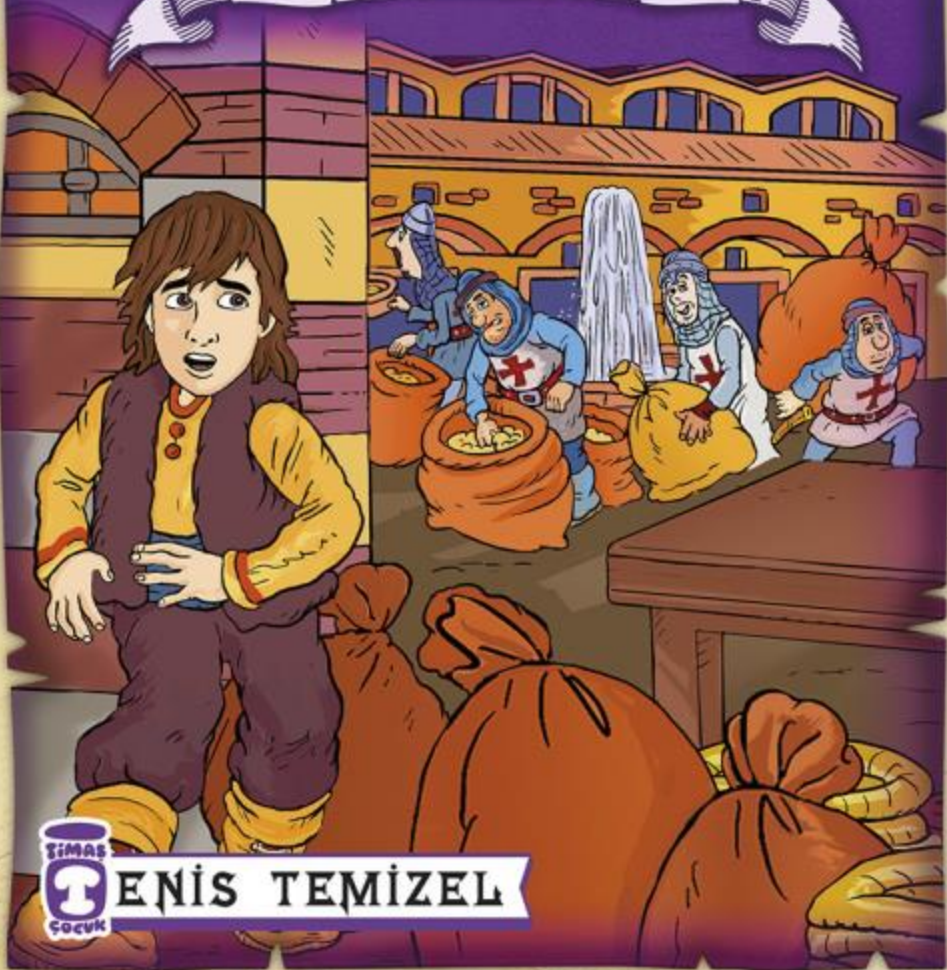

KÜÇÜK KAYILAR

KERVANSARAY BASKINI

TİMAS
ÇOCUK

ENİS TEMİZEL

Kağan'ın göz kapakları yavaş yavaş aralandı. Hemen sonra, fal taşı gibi açıldı gözleri... İçi huzurla dolmuştu.

Uzun zamandır kendisini bu kadar iyi hissetmemiştir. Ağzı kulaklarında gülmeye başladı. Âdeta uçuyordu. Ama galiba... Gerçekten uçuyordu! Bu... Bu nasıl olurdu?

Etrafına bakınmaya başladı. Bulutların içinden geçiyordu. Yani gerçekten gökyüzünde yol alıyordu... Sonra bulutlar yok olmaya başladı. Elleriyle tutunarak bir şeyin üstünde oturduğunu fark etti. Kafasını eğerek baktı ve gördü ki... Bu bir şahin kuşuydu!

- Aman Allah'ım! Şahin kuşun üstünde uçuyorum! Yaşasın!

Obasında görmüştü onun resimlerini. Kayıların biricik simgelerinden, nam-ı diğer "Ongun"du.

Ongun kuşunun üzerine binmiş, gökte süzülüyordu Kağan. Harika bir duyguydu bu.

Ongun kanatlarını ardına kadar açmış, havada pikeler yapıyordu.

Kağan ise buraya nasıl geldiğini hatırlamıyordu. Evet, şahin kuşları gerçekte de vardı; ama büyük bir şahine binerek uçmak... Hayır... Hayır!

“Aklımı mı yitiriyorum acaba?” diye düşündü Kağan.

Hem Kayıların biricik şahin kuşu “On-gun”, herkesin arasından neden onu seçmiş olabilir ki? Kağan bir taraftan büyük bir keyif almaya devam ederken, diğer taraftan da olup bitene bir anlam vermeye çalışıyordu.

Şahin ise umursamaz bir ifadeyle şöyle bir yandan Kağan’a bakarak, onu gezdirmeye devam ediyordu.

— Yok canım, rüya olmalı bu!
Rüyadayım ben... Ama ne güzel bir
rüya, herkese nasip olmaz sanırım... —

Kağan, kan ter içinde uyanmıştı!

• “Evet, gerçekten bu bir rüyaymış...” diye mırıldandı kendi kendine.

• Güzel bir rüya görmüştü, ama yine de yorulmuştu. Eee, ne de olsa uçmuştu!

“Hayırdır inşallah...” diye düşündü. Bazen köydeki insanlar rüyalarını anlatır, yaşlılar da yorumlardı. Kağan da bazen arkadaşlarıyla dinleyici olarak katılırdı.

Uluğ Dede de bazı rüyalarını yorumlamıştı daha önce. Uluğ Dede’nin, rüyada uçtuğunu görmenin güzel şeylerin habercisi olduğunu söylediğini hatırladı Kağan. Hem de Ongun kuşunun üzerinde uçmak, çok daha güzel olmalıydı.

Kağan yatağından doğruldu. “Vay be, ben neymişim!” diyerek kendisini biraz da farklı hissetti.

• Daha sonra yatağından kalktı. Çadırda kimse yoktu. Ailede herkes günlük işlerine

başlamıştı. "Herhalde mişıl mişıl uyuyordum ki, uyandırmak istemediler..." dedi kendi kendine.

Kağan çadırdan dışarı çıktı. Yine güzel bir gün başlıyordu. Kayı obasındaki herkes erkenden günlük işlerine başlamıştı. Kağan biraz yürüyüp hava almak ve rüyasının etkisini üzerinden atmak istedi.

Komşu amca Muncuk odun kesiyor, eşi Hanime hanım ise süt sağıyordu. Diğer yan-